

Rapport

Datum: 13 april 2005

Rapportnummer: 2005/113

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond:

hem niet heeft verteld waarom hij werd uitgenodigd om op 26 juni 2000 voor een gesprek op het politiebureau te verschijnen;

hem tijdens het gesprek heeft onderworpen aan een verdachtenverhoor, terwijl hij geen verdachte was;

hem tijdens het gesprek geen kans heeft gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen.

Voorts klaagt verzoeker erover dat de hoorzitting d.d. 20 februari 2004 in het kader van de klachtenprocedure zonder zijn aanwezigheid heeft plaatsgevonden.

Beoordeling

I. Algemeen

Begin 2000 deelde een vrouw aan het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond mee dat zij last had van een stalker ofwel een belager; verzoeker, van Britse nationaliteit en de Nederlandse taal niet volledig en adequaat machtig, werd door de vrouw als haar stalker genoemd. Tijdens een telefoongesprek in juni 2000 nodigde betrokken ambtenaar St. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzoeker uit voor een gesprek op het politiebureau.

II. Ten aanzien van de uitnodiging

1. Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem niet heeft verteld waarom hij werd uitgenodigd om op 26 juni 2000 voor een gesprek op het politiebureau te verschijnen.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.

De korpsbeheerder heeft in zijn beantwoording op de klacht verwezen naar het advies van de klachtencommissie waarin op deze klacht wordt ingegaan. In het advies van de klachtencommissie wordt aangegeven dat betrokken ambtenaar St. verzoeker op het politiebureau heeft uitgenodigd naar aanleiding van een klacht van een mevrouw die stelde door verzoeker te worden gestalkt. Verder wordt in het advies van de klachtencommissie opgemerkt dat verzoeker naar aanleiding van de klacht van een met naam genoemde mevrouw voor een gesprek in een bemiddelende sfeer op het politiebureau is uitgenodigd. Betrokken ambtenaar St. heeft zich in de interne klachtenprocedure op het standpunt gesteld dat hij de indruk had dat het gesprek met verzoeker constructief van aard was en

in een open sfeer verliep. De korpsbeheerder heeft niet betwist dat de betrokken ambtenaar verzoeker tijdens de telefonische uitnodiging niet heeft verteld waarom hij op het bureau werd uitgenodigd.

3. Gedurende het onderzoek is komen vast te staan dat een mevrouw bij de politie heeft gemeld dat zij door verzoeker werd lastiggevallen. Verder is vast komen te staan dat er geen aangifte tegen verzoeker is gedaan. Uit een mutatie in het bedrijfsprocessensysteem blijkt dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond ten aanzien van het bezoek van verzoeker op 26 juni 2000 heeft aangetekend dat verzoeker naar het politiebureau is gekomen naar aanleiding van een telefonische uitnodiging. Verder blijkt uit de mutatie dat het doel van het gesprek was om de aandacht die verzoeker aan een met naam genoemde mevrouw gaf, te laten stoppen. Voorts geeft de mutatie weer dat het gesprek op informele wijze is gevoerd en dat betrokken ambtenaar St. aan verzoeker heeft meegedeeld dat de betreffende mevrouw niet gediend was van verzoekers aandacht en dat hij hiermee moest stoppen. Tot slot is gedurende het onderzoek niet gebleken dat verzoeker, toen hij voor het gesprek werd uitgenodigd, werd verteld waarvoor hij moest komen. De korpsbeheerder heeft niet aangegeven dat de betrokken ambtenaar gedurende het telefoongesprek waarin hij verzoeker heeft uitgenodigd heeft verteld waarvoor verzoeker op het politiebureau moest verschijnen.

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

5. De Nationale ombudsman overweegt als volgt.

Indien de politie een beroep doet op de vrijwillige medewerking van een burger, dient zij daarbij informatie te verstrekken over de reden hiervoor. Voor de bereidheid tot medewerking kan immers deze informatie bepalend zijn. Tevens is die informatie van belang in verband met de gevoelens die een dergelijk verzoek bij de betrokkenen kan oproepen. In dit geval staat vast dat betrokken ambtenaar St. verzoeker ervan wilde weerhouden een vrouw wederom lastig te vallen. Het doel was derhalve om verzoeker iets te verbieden, zonder dat dit tijdens het telefoongesprek aan verzoeker is meegedeeld. Dat verzoeker na zijn komst naar het politiebureau wel de aanleiding van het gesprek is meegedeeld, doet daaraan niet af. Een mededeling dat de aanleiding van het gesprek kon worden gezocht in de telefonische melding van een met naam genoemde mevrouw, kon immers mede bepalend zijn voor de keus van verzoeker om al dan niet naar het politiebureau te komen. Door verzoeker niet de aanleiding van het gesprek mee te delen, heeft het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking gehandeld.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het gesprek

1. Voorts klaagt verzoeker erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem tijdens het gesprek heeft onderworpen aan een verdachtenverhoor, terwijl hij geen verdachte was.
2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. In zijn reactie op de klacht heeft de korpsbeheerder verwezen naar het advies van de klachtencommissie. Bij de politie kwam een mevrouw met een klacht over verzoeker; zij heeft geen bewijzen van haar aantijgingen overgelegd. Daarom werd gekozen voor een bemiddelende koers en is geen aangifte opgenomen.
3. Betrokken ambtenaar St. heeft in de interne klachtprocedure aangegeven dat hij verzoeker duidelijk heeft gemaakt dat hij verzoeker niet als verdachte aanmerkte.
4. Gedurende het onderzoek is komen vast te staan dat verzoeker in het bedrijfsprocessensysteem van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond niet als verdachte stond geregistreerd. Uit een mutatie in het bedrijfsprocessensysteem blijkt dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond ten aanzien van het bezoek van verzoeker op 26 juni 2000 heeft aangetekend dat het doel van het gesprek was om de aandacht die verzoeker aan een met naam genoemde mevrouw gaf te laten stoppen en verder blijkt dat het gesprek op informele wijze is gevoerd.
5. Het verbod van misbruik van bevoegdheid houdt in dat bestuursorganen een bevoegdheid niet gebruiken voor een ander doel dan waartoe die bevoegdheid is gegeven.
6. De Nationale ombudsman stelt voorop dat in het geval een persoon wordt aangemerkt als een verdachte (zie Achtergrond, onder 2.) hij bepaalde rechten heeft, zoals het zwijgrecht. Gedurende het onderzoek is niet gebleken dat betrokken ambtenaar met opzet verzoeker als verdachte heeft aangemerkt doch hem niet als zodanig heeft gehoord om op deze wijze de rechten die aan een verdachte toekomen te omzeilen. Vast is komen te staan dat verzoeker niet als verdachte is gehoord en hem tijdens het gesprek is aangegeven met welk doel het gesprek met hem werd aangegaan. De Nationale ombudsman is van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn die zouden kunnen leiden tot de conclusie dat de betrokken ambtenaar verzoeker feitelijk als verdachte heeft gehoord terwijl verzoeker niet als verdachte werd aangemerkt om op deze wijze informatie van verzoeker te verkrijgen welke informatie verzoeker wellicht niet zou hebben gegeven indien hij werd gewezen op de rechten die een verdachte heeft, te weten het zwijgrecht. Derhalve is hier geen sprake van een schending van het verbod van misbruik van bevoegdheid.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk

IV. Ten aanzien van verzoekers kant van het verhaal

1. Verder klaagt verzoeker erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem tijdens het gesprek geen kans heeft gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen.
2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.
3. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.
4. De Nationale ombudsman overweegt als volgt. Gedurende het onderzoek is gebleken dat het gesprek minstens een uur heeft geduurd. Verder blijkt uit een mutatie dat verzoeker gedurende het gesprek zijn zienswijze over het contact tussen de betreffende mevrouw en hem kenbaar heeft gemaakt.

De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat verzoeker voldoende kans heeft gekregen om zijn standpunt naar voren te brengen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het regionale politiekorps het verbod van vooringenomenheid niet heeft geschonden.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

V. Ten aanzien van de hoorzitting

1. Tot slot klaagde verzoeker erover dat de hoorzitting d.d. 20 februari 2004 in het kader van de klachtenprocedure buiten zijn aanwezigheid heeft plaatsgevonden.
2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker bij brief van 26 januari 2004 is uitgenodigd om ter zitting van de klachtencommissie op 20 februari 2004 zijn klacht nader toe te lichten. Verzoeker heeft, aldus de korpsbeheerder, van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt en heeft nagelaten een bericht van verhindering aan de commissie te doen toekomen. In de aan de Nationale ombudsman gerichte klacht staat dat verzoeker op 28 januari 2004 genoodzaakt was voor twee maanden naar het buitenland te gaan. De korpsbeheerder is - met de voorzitter van de klachtencommissie - van oordeel dat iemand die voor een dergelijke periode naar het buitenland gaat, zelf verantwoordelijk is voor de risico's indien hij geen maatregelen treft om poststukken die in deze periode binnen komen, te laten doorsturen dan wel door een ander te doen behandelen.
3. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij op 28 januari 2004 genoodzaakt was om naar het buitenland te gaan waardoor hij zowel de uitnodiging als de hoorzitting heeft moeten missen. Verzoeker heeft aangegeven dat in het geval hij tijdig van de zitting op de hoogte was geraakt, hij de hoorzitting had bijgewoond.
4. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding

van een handeling of beslissing betrokkenen in staat stellen te worden gehoord.

5. De Nationale ombudsman overweegt als volgt. Nu verzoeker wist dat hij enige maanden niet in Nederland zou zijn en heeft verzuimd aan te geven dat hij voor langere duur verhinderd was, acht de Nationale ombudsman het niet onjuist dat de hoorzitting zonder zijn aanwezigheid heeft plaatsgevonden. In dit geval was het verzoekers eigen verantwoordelijkheid om het korps van zijn verhindering op de hoogte te stellen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat in dit geval niet is gehandeld in strijd met het vereiste van hoor en wederhoor.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond is

gegrond ten aanzien van:

de telefonische uitnodiging, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

niet gegrond ten aanzien van:

het gesprek;

de mogelijkheid verzoekers kant van het verhaal te vertellen;

de hoorzitting

Onderzoek

Op 5 april 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer C. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Eén betrokken ambtenaar maakte van deze gelegenheid gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal

specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder en betrokken ambtenaar W. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en/of aan te vullen. Betrokken ambtenaar St. gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Begin 2000 deelde een vrouw aan het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond mee dat zij door verzoeker werd belaagd. In juni 2000 nodigde betrokken ambtenaar St. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzoeker uit voor een gesprek op het politiebureau. Verzoeker gaf aan dit verzoek gehoor.

2. Betrokken ambtenaar St. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond muteerde onder het registratienummer PL17CO 21/01/2000-720 onder meer het volgende:

"Tijdstip kennisname: 21/01/2000 om 15:32 uur

(...)

belde meldster dat zij lastig gevallen wordt door een ex-klant van haar. Dit duurt nu 10 maanden. Meldster heeft de zakelijke relatie beëindigd daar ex-klant meer wilde.

(...) Rapp heeft meldster (verteld; N.o.) dat er op dit ogenblik weinig aan te doen valt ondanks dat zij constant op deze manier met de situatie geconfronteerd wordt. Zij had dit al verwacht. Haar wel toegezegd ons gesprek te muteren. (...) Het betreft hier de heer C.

21/06/00 wederom contact gehad met meldster. (...) Haar (...) aangeboden met C. te gaan praten in de hoop dat hij van zijn dwaling terugkomt. (...)

17/08/00 kwam de heer C. aan het bur. Uit ons gesprek bleek dat de heer C. de zaak nog steeds niets uit zijn hoofd kan zetten. Vindt dat mevrouw Bi. psychisch ziek is en geholpen dient te worden. Kennelijk vindt hij dat hij de aangewezen persoon hiervoor is. Rapp had het gevoel dat heer C. toestemming vroeg om contact op te nemen met betr. Rapp vertelde hem dat rapp niemand kan verbieden wie dan ook te spreken, maar dat heer C. wel zijn gezonde verstand diende te gebruiken, als iemand verzoekt geen contact meer te hebben, dit te respecteren. Tevens een nagesprek met mevrouw Bi. gehad. Haar verteld dat strafrechtelijke mogelijkheden niet in het zicht liggen.

(...)

26/06/2000 kwam de heer C. aan het bur na een tel uitnodiging. Doel van het gesprek is om de aandacht die C. aan Bi. geeft, te laten stoppen. Het gesprek is op informele wijze gevoerd.

C ontkent niet wat er gaande is tussen hem en mevrouw Bi. C. zegt op zoek te zijn naar antwoorden op het verbreken van de relatie. Waarom hij dan cadeautjes en briefjes stuurt kon hij niet vertellen. C. spreekt in termen van bewust- en onderbewustzijn. Zijn onderbewustzijn zegt contact te blijven zoeken met mevrouw Bi. Deelde rapp aan C. mee hiermee te stoppen omdat (kennelijk is bedoeld: Bi.; N.o.). hier niet van gediend is. C. gaf aan dit mogelijk als een aspect te zien met het proces waarmee hij nu bezig is. Of dit gesprek enig nut heeft gehad zal de tijd leren."

3. Verzoeker diende bij brief van 13 juni 2003 een klacht bij het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Deze klacht hield onder meer het volgende in:

I am writing to file a number of complaints against the Rotterdam Police.

The prime issue relate to an attempt by two women to press stalking charges and I have a problem in resolving the exact position of the police in this matter. The fundament issue I see is that the policeman should not have called me into the station. What has happened since then is a cover up. (...)

That apart from the difference in language and customs as you are Dutch and I am English, there are a number of issues being brought up which need to be resolved. (...)

I have prepared a report as an initial complaint, but I have found along the way a number of other policemen who have tried to stop me from filing the said document. Neither are they willing to look into what has happened or to try and put it correct.

(...)

The best way to document the story is to first give you some of the initial "stalking letters" for which you can form your own conclusion. (...) I think your policeman will understand why two women came and saw him. He never asked me for my side of the story rather that we should solve the problem between us, which is why I sent a fax on 29th June to the party involved. (...) All he did was give the impression that the police were involved, which later lead to problems for my wife and children and explains why I have come back to the police. In a letter dated 3th February 2003 I actually state that I can update you on "telling lies to the Police" which in part this documentation covers.

(...)

To express it in simple terms. I am looking for the following items.

For Mr St. record in the police file to be reviewed, bearing in mind what he actually did. (...)
Why did he call me in?

(...)

What do I hope to gain out of this. I feel that I should not be put at a disadvantage by returning to the UK which effects both future income and pensions. There are normal items which are covered by Dutch law (Gak) and two women and the police have blocked any right I have to this."

4. Op 11 juli 2003 vond naar aanleiding van verzoekers klacht een gesprek plaats tussen verzoeker en het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond.

5. De korpschef van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond schreef verzoeker bij brief van 20 oktober 2003 onder meer het volgende:

"Op vrijdag 11 juli 2003 heeft u in een gesprek met de onderzoeker de klacht nader toegelicht. Samengevat richt de klacht zich op de navolgende punten:

U stelt niet voldoende te zijn ingelicht waarom hij in juni 2000 is ontboden door de politie, in casu de surveillant St.;

(...)

Ten aanzien van punt 1.

Tijdens het gesprek met de onderzoeker heeft u aangegeven te hebben begrepen dat twee vrouwen een gesprek hadden gehad met de surveillant St. omtrent vermeend lastig vallen van uw zijde. Daar dit precies de reden was om u aan het bureau te ontbieden, kunt u de stelling dat u niet op de hoogte bent gesteld van de reden van ontbieding niet staande houden. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond.

(...)

Er is door de politie over u geen politiedossier samengesteld."

6. Bij brief van 21 november 2003 vroeg verzoeker naar het oordeel van de korpsbeheerder.

7. De klachtencommissie van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond adviseerde de korpsbeheerder op 16 maart 2004 onder meer als volgt:

De klachtencommissie van de politieregio Rotterdam-Rijnmond (verder te noemen: commissie), geeft het navolgende advies inzake het door de heer C. (verder te noemen: klager), op 21 november 2003 ingediende verzoek om het oordeel van de korpsbeheerder inzake een eerder door de korpschef afgehandelde klacht.

1. Feiten.

Ergens in 1999 ontstaat een - naar het zich in eerste instantie laat aanzien - zakelijk conflict tussen klager en een bedrijf genaamd AIM. Twee vrouwen van dit bedrijf doen vervolgens hun beklag bij de politie omdat zij het gevoel hebben door klager te worden gestalkt/lastig gevallen. Dit leidt er toe dat klager in juni 2000 aan het bureau wordt ontboden. Van dit gesprek wordt geen registratie opgemaakt (een feit dat door de korpschef reeds is betiteld als minder gewenst).

In oktober 2002 komt klager op dat gesprek terug. Wat klager precies wil wordt duidelijker rond 3 februari 2003 als klager een uitvoerige brief aan de politie schrijft. Daarin stelt hij:

te willen weten wat er met betrekking tot het gesprek in 2000 is geregistreerd;

te willen weten wat de betrokken politieambtenaar zich nog herinnert van de zaak;

een nadere toelichting te willen geven en zijn problemen met het Nederlandse rechtssysteem uiteen te willen zetten.

Een reeks van faxen en brieven volgt. Eind februari laat de politie telefonisch weten van oordeel te zijn dat klager de tijd van de politie verdoet. Daags daarop kondigt klager bij brief aan zijn dossier verwijderd te willen hebben en daartoe zonedig juridische stappen te ondernemen. Hij gaat zelf voor een maand naar het buitenland, onder andere om zich daar op de situatie te beraden.

Er vindt een gesprek plaats op 14 mei 2003, waarover inhoudelijk niets uit het dossier blijkt. Op 26 mei schrijft klager opnieuw een brief waarin hij opnieuw vraagt om een gesprek met de verantwoordelijke politiefunctionaris. Op 5 juni vindt dat gesprek plaats. Klager wordt niet tevreden gesteld en wenst niet te geloven dat er nooit een rapport over hem is aangemaakt.

Op 13 juni 2003 wordt de officiële klacht ingediend. Omdat niet duidelijk is wat klager nu precies beoogt, wordt hij uitgenodigd voor een gesprek op 27 juni van datzelfde jaar. Klager geeft aan deze uitnodiging geen gevolg omdat hij in het buitenland verblijft en de uitnodiging voor het gesprek pas op of rond 7 juli 2003 aantreft. Het gesprek wordt dan vastgesteld op 12 juli 2003.

Op 20 oktober 2003 schrijft klager wederom een brief waarin hij zich beklagt over het feit dat hij nog niets van de politie gehoord heeft op zijn klacht. Deze brief kruist de

afdoeningsbrief van de korpschef van 20 oktober 2003, die vier klachtpunten heeft onderscheiden:

Klager zou niet te horen hebben gekregen waarom hij in juni 2000 aan het bureau ontboden is. De korpschef vindt dit klachtonderdeel ongegrond.

Klager zou geen inzage hebben gekregen in een politiedossier over hem. De korpschef acht dit klachtonderdeel ongegrond: een dossier dat niet bestaat, kan niet worden ingezien.

Klager stelt geen inzicht te hebben gekregen in zijn status in de politieregisters. De korpschef acht ook dit klachtonderdeel ongegrond: als iemand niet is opgenomen in een dossier, heb je daarin ook geen status.

Klager is van oordeel dat hij onvoldoende op de hoogte is gehouden van het verloop van zijn zaak. De korpschef acht dit klachtonderdeel gedeeltelijk gegrond.

Bij brief van 21 november 2003 vraagt klager het oordeel van de korpsbeheerder.

2. hoorzitting

De commissie heeft de klacht ter hoorzitting van 20 februari 2004 behandeld. (...)

Ter gelegenheid van de hoorzitting zijn (...) verschenen:

R., korpsklachtencoördinator

W., klachtbehandelaar

St., politieambtenaar

De klager, die op 26 januari 2004 schriftelijk op diens huisadres is uitgenodigd en die op 16 februari nog een tweede schrijven heeft ontvangen waarin hem wordt uitgelegd dat, mocht hij behoefte hebben aan een tolk, hij daarin zelf dient te voorzien, laat zonder bericht van verhindering verstek gaan.

Door de afwezigheid van klager opent de voorzitter de vergadering met enige vertraging om 14.40 uur en heet de aanwezigen welkom.

De voorzitter wil van de heer St. horen waarom hij klager destijds heeft uitgenodigd om aan het politiebureau te verschijnen. De heer St. legt uit dat zulks is gebeurd op basis van een klacht van mevrouw Bi., die klaagde over avances van de zijde van de klager, ook nadat de zakelijke relatie die tussen haar en klager had bestaan, was beëindigd. De avances bestonden uit uitnodigingen mee uit eten te gaan, telefoontjes en het opsturen van cadeautjes. Daarnaast gevraagd, verklaart St. mevrouw Bi. nooit te hebben ontmoet

voor zij zich met haar klacht over klager tot hem wendde.

De heer St. had de indruk dat het gesprek met klager constructief van aard was en in een open sfeer verliep. Wel duurde het gesprek erg lang, zodanig lang dat de heer St. klager op enig moment als zeurderig vond overkomen. De heer St. voegt daaraan toe de indruk te hebben gehad dat klager ernstig verliefd was op mevrouw Bi. Hij snapte niet dat zijn avances niet gewoon beantwoord werden.

Op de vraag van de voorzitter of de heer St. een mutatie of registratie heeft aangemaakt, antwoordt deze dat hij in zijn herinnering alleen een aantekening in Multipol heeft geplaatst dat klager aan het bureau was geweest. De heer W. geeft aan dat hij later naar deze mutatie heeft gezocht, maar niets van dien aard kon vinden.

De heer W. legt uit dat mevrouw Bi. geen bewijzen heeft overgelegd van het feit dat zij zich door klager belaagd voelde. Daarom is gekozen voor een bemiddelende koers en is geen aangifte opgenomen. Hij is van oordeel dat zijn collega St. één en ander wel had moeten registreren. De heer St. geeft aan dat zulks ook - zij het beknopt - geschied is. Beide heren zeggen toe *nogmaals* in Multipol te gaan zoeken en - indien zij alsnog iets vinden - dit op te sturen.

De heer W. schetst zijn betrokkenheid bij de zaak. Hij was werkzaam als POMP-begeleider en kreeg als zodanig St. (toen nog surveillant) onder zijn hoede. Toen de heer W een leidinggevende functie ging vervullen en de heer St. zijn opleiding had afgerond, kwam hij bij W in de ploeg. W besloot op enig moment de zaak van C. als officiële klacht af te doen, omdat St. maar niet van de zaak afkwam.

De heer W. heeft hierop, als regulier onderdeel van de klachtenprocedure, klager uitgenodigd voor het zogenoemde bemiddelingsgesprek. In dit gesprek verweet klager de politie:

1. als stroman voor de beide dames (waaronder mevrouw Bi.) te fungeren;
2. dat hij ten onrechte als verdachte was aangemerkt.

Klager wilde voor deze zaken een financiële genoegdoening.

De heer St. verklaart verder dat hij klager duidelijk heeft gemaakt waarom hij hem in eerste instantie aan het bureau ontbood. Tevens heeft hij klager duidelijk gemaakt dat hij hem niet als verdachte aanmerkte. Daarnaar gevraagd door de voorzitter, verklaart de heer St. na dat een gesprek nooit meer iets van mevrouw Bi. vernomen te hebben. Hij voegt daaraan toe destijds gehandeld te hebben zoals hij gehandeld heeft, omdat ervan zogenoemde stalking-wetgeving op dat moment nog geen sprake was; die dateert van circa anderhalf jaar later.

De heer Z. vraagt naar de rol van een meneer Ba., die door klager wordt aangeduid als een deeltijds- of oud politiemans. De heer St. verklaart aan het eind van zijn agentenopleiding een telefoontje te hebben gehad van iemand die mogelijk de bedoelde heer Ba. was. De betrokken man werkte in elk geval voor de forensische poot van een accountantsbureau. Familie van mevrouw Bi. had hem gevraagd na te gaan of klager "gevaarlijk" was. De heer St. heeft hierop geantwoord dat zulks naar zijn mening niet het geval was. Ook dit gesprek zegt de heer St. te hebben gemuteerd.

De heer Bo. wil weten of de heren St. en/of W., de heer Ba. kennen. Geen van beiden kennen hem als politiemans of anderszins en geen van beiden hebben zij hem ooit ontmoet.

Op verzoek van de heer Z. schetst de heer W. zijn visie op de zaak. Hij verwijst naar het feit dat klager bij een psychiater loopt en complottheorieën aanhangt. Volgens de heer W. is er geen sprake van een complot. Er was een klacht van een burger over het gedrag van klager, die daarop in de bemiddelende sfeer naar het bureau is gehaald om hem duidelijk te maken hoe zijn gedrag overkwam en dat dit niet gewenst was. De heer W. vindt in dergelijke gevallen, een snelle reactie geïndiceerd. Dat klager persisteert in de opvatting dat hij is onderworpen aan een verdachtenverhoor, is volgens de heer W. niet aan de politie te wijten.

De voorzitter vraagt de beide politieambtenaren met klem om toch nog eens opnieuw te zoeken naar eventuele registraties over deze zaak en verzoekt het secretariaat van de commissie na te gaan of klager correct en vroegtijdig is opgeroepen. Indien dat laatste niet het geval zou zijn, wordt wellicht een nieuwe zitting garrangeerd.

De voorzitter bedankt de aanwezigen en sluit rond 15.00 uur de vergadering.

3. Overwegingen

Op 15 maart 2004 ontving de secretaris van de klachtencommissie een schrijven van de heer W. Bij dit schrijven is een mutatie gevoegd waarin een groot gedeelte van de contacten tussen de heren St. en C. beschreven staat. Deze mutatie werd niet eerder gevonden omdat - aldus de heer W. - de heer C. niet in de persoonsmodule van het bedrijfsprocessysteem is opgenomen. Dat betekent dat - formeel juridisch - gesproken de korpschef correct heeft geoordeeld met betrekking tot de stelling dat over klager geen politiedossier bestaat. Klager heeft echter naar nu blijkt, wel een status in de politieregisters, namelijk die van "betrokkene". In dat opzicht is het oordeel van de korpschef op dit klachtonderdeel, gebaseerd op onvolledige informatie en daarmee feitelijk onjuist.

De commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat geen van de betrokken politieambtenaren mevrouw Bi. en/of de heer Ba. kende. Het is derhalve onaannemelijk dat er sprake was van partijdigheid van de politie in de richting van klager.

Waar klager geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid zijn standpunt nader toe te lichten, worden de oorspronkelijke klachtonderdelen aangehouden.

4. Advies

Op grond van vorenstaande overwegingen adviseert de commissie ten aanzien van de klacht van de heer C.:

ongegrond te verklaren met betrekking tot het feit dat klager niet te horen zou hebben gekregen waarom hij in juni 2000 aan het bureau ontboden is.

ongegrond te verklaren met betrekking tot het feit dat klager geen inzage zou hebben gekregen in een politiedossier over hem.

gegrond te verklaren met betrekking tot het feit dat klager geen inzicht heeft gekregen in zijn status in de politieregisters. Klager dient alsnog inzage te krijgen in hetgeen over hem geregistreerd is.

gedeeltelijk gegrond te verklaren voor wat betreft hetgeen door de korpschef reeds gedeeltelijk gegrond is verklaard. Het betreft hier het feit dat de communicatie tussen klager en de politie rommelig verliep, dat er teveel verschillende personen bij betrokken waren en er te weinig geregistreerd is."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt Korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder reageerde bij brief van 17 augustus 2004 onder meer als volgt op de klacht:

De eerste drie klachtpunten zijn aan de orde geweest bij - en gewogen door - de onafhankelijke klachtencommissie. Deze commissie zag - op basis van het dossier en de gesprekken met de heren St. en W. - geen aanleiding om van het oordeel van de korpschef zoals verwoord in diens brief van 20 oktober 2003 af te wijken. Ik heb op basis van het advies van de klachtencommissie, deze klachtonderdelen als ongegrond aangemerkt. Bij het ontbreken van nieuwe feiten, zie ik geen reden mijn oordeel op dit punt bij te stellen.

Ik stel voorts vast dat de heer C. tijdig bij brief van 26 januari 2004 is uitgenodigd om ter zitting van de klachtencommissie op 20 februari 2004 zijn klacht nader toe te lichten. Klager heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt en heeft nagelaten een bericht van verhindering aan de commissie te doen toekomen. In de aan u geadresseerde brief van het rechtsbijstandkantoor waarvan de heer C. zich nu bedient, staat dat de heer C. op

28 januari 2004 genoodzaakt was voor twee maanden naar het buitenland te gaan. Ik ben - met de voorzitter van de klachtencommissie - van oordeel dat iemand die voor een dergelijke periode naar het buitenland gaat, zelf verantwoordelijk is voor de risico's indien hij geen maatregelen treft om poststukken die in deze periode binnen komen, te laten doorsturen dan wel door een ander te doen behandelen.

Voorts stelt u een aantal meer specifieke vragen waarop u graag het antwoord zou ontvangen. Ik verwijs hiervoor kortheidshalve naar de verklaring welke is opgesteld door de inspecteur van politie, de heer W., welke ik bij deze brief voeg. Ik onderschrijf, mede gezien het advies van de klachtencommissie al hetgeen in deze verklaring is opgenomen.

Met betrekking tot het gestelde onder punt 5 in de verklaring van de heer W. wil ik nog het volgende toevoegen. De korpschef heeft de klacht op dit onderdeel gedeeltelijk gegrond verklaard.

Klager heeft, zoals gesteld in de verklaring van de heer W., het voor een deel aan zichzelf te wijten dat de klachtprocedure vertraging heeft opgelopen, en niet alleen doordat hij steeds andere politieambtenaren benaderde. Ook was klager, na het indienen van de klacht op 13 juni 2003, bijna een maand onbereikbaar wegens verblijf in het buitenland. Hierdoor was klager eerst op 11 juli 2003 in de gelegenheid zijn klacht toe te lichten ten overstaan van de klachtbehandelaar.

Dat werpt een wat ander licht op het feit dat de korpschef eerst op 20 oktober 2003 de klacht afdeed, al ben ik gaarne bereid te erkennen dat de klacht in kortere tijd had moeten worden afgedaan.

Ook het tijdsbestek waarop klager in de gelegenheid werd gesteld zijn klacht toe te lichten tegenover de klachtencommissie, was te lang waar klager reeds op 21 november 2003 het oordeel van de korpsbeheerder vroeg. Diezelfde datum was de laatste zittingsdag van de klachtencommissie in 2003. Met het oog op de voor dat moment zeer beperkte werkvoorraad van de klachtencommissie, werd op basis van overwegingen van efficiency, eerst een zitting belegd voor februari 2004. Klager is voor deze zitting van de commissie uitgenodigd. Achteraf bezien was het juist geweest indien een extra zitting van de commissie was belegd. Ik betreur dit feit en bied daarvoor mijn excuses aan.

2. Als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder d.d. 17 augustus 2004 was een brief van betrokken ambtenaar W. gevoegd die onder meer het volgende inhield:

"De mutatie met het Multipolnummer PL17CO 21/01/2000-720 (zie Bevindingen, onder A2) is opgemaakt op de datum die in de mutatie is vermeld. In dit geval is de hoofdgebeurtenis opgemaakt op 21/01/2000. In deze mutatie wordt melding gemaakt van het telefonisch lastigvallen door *meldster*. Na een periode van rust herhaalde de *meldster* deze klacht bij betrokkene St. op 21/06/2000, welke mutatie onder vermelding van de datum van deze

toevoeging in Multipol is opgenomen.

Naar aanleiding van de klachten van de *meldster* is C. na een uitnodiging daartoe op 17/08/2000 aan het bureau verschenen voor een gesprek met collega St. Deze toevoeging is onder vermelding van de datum eveneens in bovenstaande multipolregistratie opgenomen.

Op 07/02/2001 is door een werknemer van het beveiligingsbedrijf (...) contact opgenomen met de collega St. om informatie te verkrijgen over C. Omdat dit geen overheidinstelling was, is deze informatie NIET verstrekt door St. voornoemd. Ook deze toevoeging is onder vermelding van de datum in de multipolregistratie opgenomen.

De mutatie is opgemaakt in het toenmalige bedrijfsprocessensysteem Multipol. Inmiddels is de regiopolitie overgegaan op het bedrijfsprocessensysteem X-pol.

Het eerste gesprek met de klager C. heeft volgens de betrokken collega St. ongeveer 1 uur in beslag genomen. Tijdens dit gesprek dat volgens St. is een vrij ontspannen sfeer verliep, is de klager NIET als verdachte gehoord.

De klager C. heeft in het bedrijfsprocessensysteem Multipol de status van klager. Dit systeem is alleen toegankelijk geweest voor medewerkers van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond en niet voor die andere korpsen en/of diensten.

De klager C. heeft de vertraging die de behandeling van de klacht heeft opgeleverd, deels aan zichzelf te wijten, door steeds op verschillende bureaus, op verschillende districten, bij verschillende leidinggevenden verhaal te willen halen. Nadat ik (...) W. was aangesteld als leidinggevende van de betrokken St., heb ik er een formele klacht van gemaakt en de klager C. uitgenodigd voor een zienswijze gesprek. Nadat de klager had aangegeven zijn klacht door te willen zetten omdat hij niet geloofde dat hij niet als verdachte in politieregisters was opgenomen, is de klacht door mij als zodanig formeel afgehandeld. Voor de inhoud van de klachtafhandeling verwijs ik korthedshalve naar het klachtdossier. Reden voor mijn keuze voor een formele klachtafhandeling was te komen tot een voor beide partijen bevredigende oplossing en in ieder geval tot een beslissing waartegen beroep of bezwaar kon worden ingediend."

D. Reactie verzoeker

1. Verzoeker deelde bij brief van 27 augustus 2004 onder meer het volgende mee:

"We have an issue of a klachtencommissie which I was not able to attend, and therefore the only evidence which I have relating to this is the written report. In October 2003 I wrote an objection to the report (...) and copied both the Ombudsman and the Mayor of Rotterdam on my letters. I received back two responses one from the Ombudsman and one from the town hall, but nothing from the police until January 2004 in which a hearing

was set.

The letter from the town hall is in English and takes no action and passes the whole details to the police. There is however a statement about an independent commission.

My issue is that there is collusion between the police and the commission, let me tell you why.

The chairwoman (...), who has signed the report on 16th March. (...) Let me tell you what is wrong with her report of 16th March, which is well written, but has a number of errors.

Firstly as stated before I was not present, and therefore have had no input into the process. Between the hearing and 15th March no attempt was made to contact me and on 15th March the police supply further details and the case is closed down. There is a simple question of Human Rights and to be properly represented at such hearings.

The second issue is that she allows the police to speculate on my mental conditions. I think you have to consider that I have only seen Mr W. once and he is not a trained psychologist. I think the statistics are that one in four people will suffer from depressions and I would suggest the figure is even larger. Secondly there are two interviews held by W. One with Mr St. referred to in his letter of 20th June and the meeting he had with me on 12th July. As a result of these two meetings we have a letter dated 29th July and a letter dated 20th October. That any independent commissioner needs to look at the police documents associated with these two letters.

Thirdly she does not pick up that in July 2003 heer W. had seen the records of Mr St. and that the police are making a very positive action to withhold these records. The ultimate result is that the first police record starts on 21st January 2000, which is the same day a registered document was received by a woman.

I have to conclude that the police are still trying to hide their involvement in a case of fictitious charges and that (the chairwoman; N.o.) has either been involved in collusion or has thrown all her basic skills out of the window. I myself do not believe (the chairwoman; N.o.) has been innocently misled by the police as I have already mentioned the above points to her via the korpsklachtencoördinator and she has made no effort to respond or put correct the problem.

Finally if you look at the letter of the 20th October the police admit a multitude of police officers have already been involved in this cover up."

2. Verzoeker schreef op 15 september 2004 onder meer het volgende:

I believe the Burgemeester and the police are all well informed on my thought process as you can see copies of letters I have sent out. My aim is that I am not trying to solve this in

the context of law, but by logic. A tool the police should be experience in using.

(...)

Firstly I have a letter dated 20th June (...) from Mr W. saying that Mr St. has told him everything and I have a meeting with the police myself on 12th July 2003. I am not going, into details of the meeting but there was one item which was that Mr W. had seen Mr St. computer record and could advised me that nobody had filed an official written complaint. This implied that the police could not official go back and question third parties. Mr W. even tried to suggest that the computer record was written around 20th February 2003 under his instruction as hè had seen a complaint coming.

Following this meeting I receive a letter from the police saying that my complaint against police officers (in the plural) would be investigated by Mr .D. (...). I believe there must be formal internal police records associated with this letter of 29 th July and I would assume that it was meant to cover all my episodes with the police station.

We then have a letter from the police dated 20th October which I appeal on numerous grounds. The dates are wrong. Mr W. has never discussed his findings with me. Again there must be internal reports from which this report or letter of 20th October was produced. What would I expect an independent inquiry to do, look at the police documents look at my complaint and comments and explain the answers? What does it do instead! We have the police saying the records are missing and the commissioner allowing the police to express their verbal opinions in my absence. Mr W. has meet me once and suggest I have a mental problem over the files. Yet on 15th March he can find the said same files which start from 21st January 2000. In my file is a registered letter of 20 th January 2000 (...) to the two women who saw Mr St.

The opinion of the (the chairwoman; N.o.) says that I can see the files, but it appears the writer miss the point of matching what is recorded in the police files to my correspondence. Either there is collusion between the police and the writer, or she herself made some very large errors. If you know you have made errors you do try to correct them?

(...)This is a different case as it was actually a private issue which as a work related injury could have involved the GAK. The policeman should have never had been involved.

To summarise, I have numerous police trying to cover up the existence of these records, and a Klachtencommissie which has in a similar way tried to "white wash" the police actions. I would like formal explanation to what I can only call collusion."

Achtergrond

1. Wetboek van Strafrecht (Wet van 27 juni 2000, Stb. 282, in werking getreden op 12 juli 2000)

Artikel 285b

"1. Hij, die wederrechtelijk stelselmatig opzettelijk inbreuk maakt op eens anders persoonlijke levenssfeer met het oogmerk die ander te dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden dan wel vrees aan te jagen wordt, als schuldig aan belaging, gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of een geldboete van de vierde categorie.

2. Vervolging vindt niet plaats dan op klacht van hem tegen wie het misdrijf is begaan."

2. Wetboek van Strafvordering

Artikel 27, eerste lid

"Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit."